

Hayr-ı Mutlak'tan hayır gelir

Kâinatta cereyan eden hadiselerin rastgele ve tesadüfî olmadığını mü'min olan her insan bilmektedir. Bütün işlerin ve hadiselerin kâinatın Sultanı Cenâb-ı Hakk'ın izni ve emriyle olduğuna şüphesiz iman etmektedir.

Rabbimiz Hayr-ı Mutlak, Cemil-i Mutlak, Rahim-i Mutlak ve Hâkim-i Mutlak olduğundan her şeyi en güzel, hikmetli, faydalı ve hayırlı bir şekilde yaratmış ve yaratmaktadır. Üstad Bediüzzaman Hazretleri'nin Risale-i Nur'daki şu mânidar ifadeleri bu hususu en güzel şekilde özetlemektedir: Evet, "Hayr-ı Mutlak'tan hayır gelir, Cemil-i Mutlak'tan güzellik gelir, Hakîm-i Mutlak'tan abes bir şey gelmez."1 "Her şeyde, hattâ en çirkin görünen şeylerde, hakikî bir hüsn ciheti vardır. Evet, kâinattaki her şey, her hâdiseler ya bizzât güzeldir, ona hüsn-ü bizzât denilir. Veya neticeleri cihetiyle güzeldir ki, ona hüsn-ü bilgayr denilir. Bir kısım hâdiseler var ki, zahirî çirkin, müşevveştir. Fakat o zahirî perde altında gayet parlak güzellikler ve intizamlar var. Bize görünen çirkin mahlûkların ve hâdiselerin zahirî yüzleri altında gayet güzel ve hikmetli san'at ve hilkatine bakan güzel yüzler var ki, Sâni'ine bakar ve çok güzel perdeler var ki, hikmetleri saklar ve pek çok zahirî intizamsızlıklar ve karışıklıklar var ki, pek muntazam bir kitabet-i kudsiyedir."2

Ancak bu hakikati idrak etmek için tahkiki bir imana ihtiyaç vardır. Çünkü "hakikî imanı elde eden adam, kâinata meydan okuyabilir ve imanın kuvvetine göre hâdisatın tazyikatından kurtulabilir. "Tevekkeltü alallah" der, sefine-i hayatta kemal-i emniyetle hâdisatın dağlarvarî dalgaları içinde seyran eder."3 Hakikî imanı elde etmenin ve hadiseler karşısında metanetli olmanın yolu bu zamanda ancak Kur'ân'ın manevî bir mu'cizesi olan Risale-i Nur'dadır, onun Kur'ânî hakikatlerindedir. Risale-i Nur akıl, kalp, nefis ve bütün duygulara hitap ettiği için, insanı tam bir Müslüman ve hakikî bir mü'min derecesine çıkarmaktadır. Bu seviyede olan bir insan, kâinatın hadisatından elbette müteessir olmaz. "Her şeyi kendi Rabbisinin emrine müsahhar görür, Rabbisine iltica eder. Tevekkül ile istinad edip her musîbete karşı tahassun eder. İmanı, ona bir emniyet-i tâmmeye verir. Evet, her hakikî hasenat gibi cesaretin dahi menbaı, imandır, ubudiyettir. Her seyyiat gibi cebanetin dahi menbaı, dalâlettir. Evet, tam münevver-ül kalb bir âbidi, küre-i arz bomba olup patlasa, ihtimaldir ki, onu korkutmaz. Belki hârika bir kudret-i Samedaniyeyi, lezzetli bir hayret ile seyredecek. Fakat meşhur bir münevver-ül akıl denilen kalbsiz bir fâsık feylesof ise; gökte bir kuyruklu yıldız görse, yerde titrer. "Acaba bu serseri yıldız Arzımıza çarpmasın mı?" der; evhama düşer."4 "Ehl-i iman, iman cihetiyle değil korkmak, kuvve-i maneviyesi kırılmak, belki fevkalâde bir kuvve-i maneviye ve bir metanetle ve imandaki hakikatla onlara bakıyor. Bir Sâni'-i Hakîm'in hikmet dairesinde tedbir ve idaresini müşahede eder, evham ve korkulardan kurtulur. "Sâni'-i Hakîm'in emri ve izni olmadan bu seyyar kâinatlar hareket edemezler, ilişemezler." deyip anlar. Kemal-i emniyetle hayat-ı dünyeviyesinde derecesine göre saadete mazhar olur.

Kimin kalbinde imandan ve din-i haktan gelen bu hakikat çekirdeği bulunmazsa ve nokta-i istinadı olmazsa, bilbedahe cesareti ve kuvve-i maneviyesi müzmahil olur ve vicdanı tefessüh eder. Ve kâinatın hâdisatına esir olur. Her şeye karşı korkak bir dilenci hükmüne düşer. İmanın bu sırr-ı hakikatını ve dalâletin de bu dehşetli şekavet-i dünyeviyesini Risale-i

Nur yüzer kat'î hüccetlerle isbat ettiğine binaen, Acaba en ziyade kuvve-i maneviyeye ve teselliye ve metanete ihtiyacını hissetmiş bu asırdaki beşer, bu zamanda o kuvve-i maneviyeyi ve teselliye ve saadeti temin eden İslâmiyet ve imandaki nokta-i istinad olan hakaik-i imaniyeyi bırakıp, garblılaşmak ünvanı ile İslâmiyet milliyetinden istifade yerine, bütün bütün kuvve-i maneviyeyi kırıp ve teselliye mahveden ve metanetini kıran dalâlet ve sefahete ve yalancı politika ve siyasete dayanması, ne kadar maslahat-ı beşeriyeden ve menfaat-ı insaniyeden uzak bir hareket olduğunu; pek yakın bir zamanda intibaha gelmiş, başta İslâm olarak, beşer hissedecek ve dünyanın ömrü kalmışsa Kur'ân'ın hakaikına yapışacak.”⁵ Evet bu ifadeler Sahibüzzaman'ın tesbiti ve müjdesi olarak önümüzde durmaktadır.

Bu sebeple, âlemdeki hadiseler, hususan İslâm coğrafyasında yaşanan elim hadiselerin ve ülkemizdeki gidişatın haline bakıp ümitsizliğe düşmemek gerekiyor. Tekraren zikredelim ki, “Hayr-ı Mutlak'tan hayır gelir, Cemil-i Mutlak'tan güzellik gelir, Hakîm-i Mutlak'tan abes bir şey gelmez.”⁶ Hem de,

Hak şerleri hayr eyler

Zannetme ki gayr eyler

Ârif anı seyreyler...

Mevlâ görelim neyler

Neylerse güzel eyler

Dipnotlar:

- 1- Sözler 143.
- 2- age. 365.
- 3- age. 500,
- 4- age. 37.
- 5- Tarihçe-i Hayat 167-168.
- 6- Sözler 143.